

NOTA

Tots els que vulgan rebre es Setmanari de L'IGNORANCIA p' es corrèu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓN.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pep Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÁ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓN: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. (3 meses.... 0'85
1 any..... 3'25
Dins España... (3 meses.... 1'00
1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá plets y questions.

¡PAREIX IMPOSSIBLE!

Amats lectors: vòltros recordau, sens dupta, havè sentit contá a sa vòstra padrineteta rondayes que vos tenian embabayats durant ses llargues vetlades d'hivèrn, quant, replegats a la llar, devòra es fòch, y après d'havè passat la Corona, esperaveu que sa dida, qu'havía criat es vòstro pare y llavò cuydava de vòltros, tragués ses sopes a sa taula; y recordau també qu'entre aquelles rondayes n'hi havia qualcuna que no era com sa de *sa Rateta* que vos feya sòn, sinó més faresta que *sa d'els Gegants* y *sa d'en Gagachitas*, que fan pò, perque en elles hey representan primers papés personatges sobrenaturals que sa vòstra tendra imaginació concebia de forma estranya abultant els séus fets y el séu poder. Si recordau tot axò, recordareu també que tots escarrufats y poruchs vos ne anavau a dormí temerosos de qu'en *Baña verde* vos agafás amb ses séues arpes y vos ne duqués volant, maldement no foseu d'aquells qu'en vida s'havían entregat a ell en còs y ànima; y no haurèu olvidat que quant feyau comentaris sobre lo contat per sa padrineteta esclavau: ¡Pareix impossible!

Qu'axò succehis en aquell temps de ignocència, quant encara no havíau olvidat es *vou-vari-vou* que vos adormía, no té res d'estrany, perque cada còsa en son temps y d'estiu cigales; lo raro será que no fassèu sa mateixa exclamació quant sapigüeu qu'en plè sigle XIX hey ha qui fa alarde de fets qu'en altre temps baurían estats castigats fòrt ferm per lo Tribunal de l'Inquisició.

Diuen qu'hey ha gent per tot; volguent suposá, segurament, amb aquesta afirmació, que n'hi ha de Deu y del Dimòni; y res més cèrt, perqu'axí com veym a cada passa persones que son modèlo de bondat y de virtut y se distinguen per ses séues bones òbres, n'hi ha d'altres qu'apar que fassen gala de seguí es camí contrari y contarsè entre aquells qu'un altre temps haurían

estat personatges de rondaya per fé pò a n'els infants. Els primers, segueixen, en quant saben y pòden, els Manaments que Deu Nostro Señor doná a n'es séu pòble; els altres, si los aprengueren, los tenen ja olvidats *en totum*, y prenguent per *norte* aquella mala mácsima de que en aquest mon no més hey ha dos estats, qui té y qui no té, s'entregan a n'es primé que los ofereix una vida alegre y divertida, maldement pagarli es servici amb ses popes y fins y tot amb sos òssos. Aquests son molt parecuts a n'els personatges de rondaya: llavò los deyan *endimoniats*; ara se coneixen per deixats de la má de Deu perque renegan d'Ell y d'Ell s'alluñan.

Que n'hi ha alguns d'aquests, per desgracia, no cap duptarhó; solament que dissimulan molt sa séua conducta y passen per bons; y si fentse envant amb bestiesa y embrutiment arriban a mostrar ses ungles, fan esclamá: ¡Pareix impossible!

Escoltau una.... rondaya, perqu'altre nòm no mereix lo que per veritat m'han dit a s'oreya; y si vos ho cont, estimats lectors, es perque prengueu llum de na Pintora y sapigüeu gordarvos des perill qu'ofereix aquest mon de misèries.

Contan, clá y llampant, qu'una dòna amb quatre brassos d'espatles y cara de Magdalena antes d'arrepentirsè, maldement sápigüa que la tenen per embustera y no l'han de creure, fa alarde de donarsè bona vida, com la desitjava, d'ensá que viu entregada a n'el Dimòni.

¡Pareix impossible! direu vòltros: però seguí lletgint y vos contaré fil per randa sa... rondaya.

Contan qu'aquesta tal, qu'un temps vivía adorada de sos pares, se va casá bé y honestament amb un jove que l'estimava de cò y li procurava sa major felicitat que donarli permetía es séu estat; però ella, carregada de fums y de capritxos, n'estava descontenta d'aquella vida, perque desitjava sempre més de lo que tenia. Sa feyna li podia; axí es que ses persones que n'hi donavan y la protegían, quant veren ses séues trapasseries y sa *gandulipis* crònica que la rohe-

gava, l'abandonaren per complet, com també la deixá es séu marit cansat de sofrí desengaños.

Consequència d'aquest comportament, vengué es dia que li faltá no sòls lo que ambicionava injustament, sinó fins y tot un bossí de pa; y meditant sobre sa séua situació un vespre que no tenia un doblé per taparsè un uy, ni una gota d'òli per fé cremá es llum, al mitx de sa desesperació qu'ella s'havía cercada, cridá el Dimòni perque *la tragués d'aquell llaberinto, prometentli en camvi entregarsè a ell en còs y ànima*.

Contan també, referintse a lo que ella mateixa contá a una bona veynada que se feya creus de sentirhó, que quant va pronunciá aquestes paraules, amb més fòrsa y major rabia, per tercera vegada, senti renou de cadenes y oló de sofre, y tota se va escarrufá, perque recordá llavò ses rondayes que li contavan quant era petita; però revestintsè de valor y pensant que sòls podia acudí a n'es séu crit qui estigués dispòst a satisfè ses séues necessitats va fé un esfòrs, y amollantnè una.... de carreté vey mal sofrít, digué: *Fòra pò; vina Dimòni y donèm consòl*.

Y conta ara tota ufanosa, mostrant s'estám, que d'aquell dia ensá viu contenta, divertida y satisfeta com sempre havia desitjat, perque res li falta.

Sa bona persona qu'escoltá de boca d'aquesta desgraciada, sa... rondaya, se feya creus y esclavava: ¡Pareix impossible! donant més importancia a n'es fet qu'a n'es relato. Jò, però, encara que m'escarrufa es fet, don més importancia a n'es contarhó, per més que sápigüa y crega que sa vanidat, sa vagueria y es volè viure a la babellá conduheixen en aquest punt a tots aquells que tant com fujan de Deu s'acòstan a n'el Dimòni.

¡Pòbres criatures qu'axí pensan y axí obran!

¡Pòbre d'aquesta desgraciada que fa es primé papé a sa Rondaya!

Ès desengañy, més trist y més cruèl qu'es que va sentí quant per sa séua culpa se vé abandonada de tothom, la

farà caure de s'ase; tal vegada quant ja no hi puga posá remey, quant arreconada com un trasto vey que s'en dú es pedassé no tenga més present qu' un racó à la Misericòrdia y un llit à l' Hospital donats per sa caritat oficial, sens trobá cap má d' aquelles qu' ella acariciava, ni de ses qu' altre temps l' acariciavan à ella que li don una escudelleta de bròu ni li tòrch sa subó freda de la mòrt.

Aquest es l'anvers de sa medalla amb que s'engalana.

¡Deu li tòch el còr y fassa que no sía!

PEZOL.

UN VALENT.

Fugiu... deixau-mè passá...
re-mil-centes carretades!...
si comens à bufetades
sòls no 'n fench per comensá;
à tots vos vuy esbutzá
maldement sía totsòl;
desafíhi y tot al Sòl,
y si 'm fa cara el rebent;
jò som un hòmo valent
que crid quant estich totsòl.

Un dia ben dematí,
quant jò sortía de casa,
tròb s' escolá qu' amb un ase
captava per Sant Martí;
quant el veitx, en bòn llatí
li vaitx dí tot enfadat:
«Fuitx, hòmo, vetèn aviát,
si amb vida et vòls conservá,
jò à qualsevòl escolá
tant el menj crú com torrat.»

No 'n trobareu cap com jò
de tant valent, estimats,
qu' haja matat més soldats
oficials y Estat majó;
un batalló demunt jò
caygué pentsant-mè aplastá
y jò tot el vaitx matá
d' un en un de lo milló,
y com que menjá un ciuró
me vaitx passá un capitá.

¡Qu' haguera estat de l' España
à dins Pavia y Baylen,
si no es per mí, que valent
ja me trobava en campanya?
jò totsòl amb una caña
vaitx matá més batallons,
y vaitx guañá més millons
que té 'vuy la gran Bretaña;
jò à n' es general Castaña
li vaitx posá els tres galons.

Deu vos 'l liber, germans méus,
de veurèm à mí enfadat,
heu de sebre qu' un soldat
un dia em feya me-méus,
jò el vaitx agafá p' els pèus
y el vaitx matá d' un esclat,
y després cuyt y mesclat
en devés dotze juèus
y sis kilos de fidèus
el vaitx menjá dins d' un plat.

Ja sent preguntá à tothòm
quant es presenti es carté:
¿sabeu si es un forasté
qu' axò escriu? ¿sabeu qu' ha nòm?
no vulgau sebre qui som,
no he estat may cassiné,
som hòmo de pòch *parné*,
ni sé els doblés per hont vòlan
ni si per tèrra redòlan,
som un pòbre mariné.

UN RONDAYÉ.

JUSEP DE VILLALUENGO.

A un dietari del sigle passat s' hi lletgeix lo siguent:

«Quant el Señor determina castigar algun pòble, acostuma llevar la vida y dur à la glòria algun sirvent séu. Tal fonch en Mallorca la mòrt del venerable sirvent de Deu, Fra Jusèp de Villaluen-go, aragonés de nació, relligiós caputxí d' obediència. Morí dit sirvent de Deu als 28 Abril 1746 (dimars passat cumplí 139 anys) à les 9 de la nit ó passat mitx dia, varon apostòlich, pare de pòbres, ¡vertader fíy é imitador del P. Sant Francesch, consòl espiritual y temporal de tot el nòstro Reyne de Mallorca, Moysés y mediador entre Deu y nosaltres, era el qui suspenia lo assòt de la divina justicia, puis perque no vés ses calamitats que després de la sua mòrt va experimentá nòstra isla crech piament que Deu lo s' en volgué dur tan prest.

Lo qu' he pogut recollir de les virtuts y vida de dit sirvent de Deu, y moltes còses qu' he vistes y experimentades en ell, per sa molta familiaritat y comunicació amb que per la misericordia de Deu lo he tractat, es com se segueix; sens qu' à lo que diré pretenga se me don més crèdit qu' una fè humana y fallible, conforme mana la Santetat del Papa Urbá VIII, ans bé tot lo que tinch dit y diré lo subjèct à la correcció de Ntra. Sta. Mare la Iglesia Católica Apostòlica romana, com à fill que som encara que indigne y pecador de dita Santa Iglesia.

Vingué à Mallorca dit Ven. Fr. Jusèph en lo any mil sètcents vint y tants. Servi d' almoynier del consej per espay de alguns anys. Era tan cándido y senzill que més parexia angel qu' home. Lo que tenia en el còr tenia à la boca. Era hòme sense dobleza ni travessura. Deya à tots los que li consultavan algun negòci la veritat desnua, no contemplava à ningú, lo mateix que deya al pòbre deya al rich. Jamay se torcé per ningú. Era hòme que coneixia los interiors y còrs de les persones y dava los consells que cada qual havia menester; y aplicava les medicines espirituals que cada qual necessitava; sens que ningú per seguir los séus documents anás errat, ans bé per no seguirlos experimentavan el castich de Deu. Tenia tal do de profecia, puis digué

moltes còses antes de seguirse: lo que passá amb mí fonch lo siguent: en lo any 1735 al temps que ma muller estava esperant sucessió vingué un dia à ma casa, y en la conversació qu' ell y jo amb ma espòsa tingerem tot fonch dir-mós que mos haviam de conformarmós en la voluntat de Deu puis la voluntat de Deu era que ma muller tengués una filla y axí que estigués conformat en la voluntat de Deu. La profecia se verificá puis als 5 de Juliol de dit any ma muller parí una filla que al present per gracia de Deu es viva y ha nòm Margarita Ferrer y Font. Vengué à veure dita miñona el sirvent de Deu y estant tots nosaltres molt atribulats à causa que dita miñona no volia mamar à la mare, contantli aquest desconòl, mos digué: no se atribulen que la miñona mamará à la sua mare, puis jo ho comanaré à Deu. Còsa prodigiosa; la mateixa tarde ja mamá à la sua mare y axí va aná proseguint amb la ajuda de Deu y la intercessió de dit sirvent de Deu, sens jamay haver menester dida, quant havia circa de 15 dies qu' era nada y jamay havia volgut mamar à la mare per moltes diligències y fòrses qu' haguessem fetes.

Los séus raptos eran contínuos. Me han assegurat persones fidedignes haverlo vist elevat més d' una cana de la tèrra. Les persecucions del dimòni foren contínues, signanter fent la Via Sacra, la qual feya tots los dies després de les matines de mitjanit. Estant en dit Sant Ecsercici lo tiravan los dimònis à les parets, atupantlò y maltractantlò, y altres mil persecucions que li feyan patí que seria llarch de contar. Si s' havian de referir los portentos y miracles que Deu ha obrat per la sua intercessió no bastarian llibres in folio per referirlós.

Fonch tan gran el concurs de gents qui anaren à visitar-lo luego que fonch mòrt que tot el plá del Carme fins als Caputxins (estavan à les hores à fóraporta pròp des camí d' Esporles) estava plé de gent; uns qui anavan altres qui venian; y en la Pòrta de Jesús y en la pòrta d' els Caputxins amb molta dificultat se podia passar. Durá el concurs del pòble tot el dia 29 y el dia 30 fins que lo hageren enterrat. Fonch necessari posarlo dins el presbitèri y tancar los retxats à causa que li despedassavan lo hàbit prenintlò per relliquies; però fonch per demés, esfondravan los retxats y fonch precis obrirlós y posar vuyt frares que 'l gordassen, però no bastavan. Tot el pòble li besava los pèus ó les mans ó l' hàbit, aquí ahont podían bastar. Altres li posavan los rosaris per demunt el còs, y esto no sòls la gent ordinaria sinó sacerdots, relligiosos de varies ordres, Pares Mestres, Calificadors del Sant Tribunal, Canonges, Cavallers, Oficials, Coronells, Mariscals, Jutges de la Real Audiència, en fin, tot gènero de persones lo reverenciavan. Tot

esto ho dich en veritat puis ho vait veure: qui no podia arribar à tallarli alguns bossins del hàbit s' en portaven fuyes de llover ó altres flòrs de les que tenen demunt los relligiosos mòrts, còm es costum; y se tenia per molt ditxós el qui podia arribar à tení algun brot. Estava el séu còs tan limpio que no més que veurèl ja causava reverència, sens que tot el temps que estigué sens enterar llensás ningun gènere de fetor ni menos mosca alguna s' hi acostá, còsa que se notá molt. Mes parexia que dormia, que mòrt. Fonch tant el concurs de gent que no fonch possible enterrarlo luego després d' haver acabat l' Ofici, còm es costum y tenian determinat. Luego que mogueren el féretro per abaixarlo al vas fonch tanta la cridoría y plòrs del pòble que fonch precis deixarlo dins la capella de la Mare de Deu de la Sole-dat. Aquí fonch ahont no bastaren guardes ni freres, puis aquí per dues vegades li despèdassaren lo hàbit, que fonch precis mudarli lo hàbit, però apenes fonch vestit quant ja ley tornaren prendre, que fonch precis quant fonch dins el vas posarli 'n un altre perque el que li mudaren ja no se servava tròs. Passat mitx dia los relligiosos y alguns cavallers pogueren lograr amb gran dificultat trèure la gent de l' Iglesia, y luego circa les dues de la tarde lo enterraren en el vas comú de los relligiosos dins un armari à la paret còm es costum. ¡Deu mos fassa la gracia de que 'l vejèm à la glòria! Amèn.»

PEP D' AUBEÑA.

XEREMIADES.

D. Geròni Rosselló y D. Juan O-neille President y Secretari general de s' Acadèmia de Belles Arts d' aquesta provincia mos han obsequiat amb sa remisió de s' acta de sa sessió pública que va celebrá s' Acadèmia el dia d' els Reys pròp passat.

Los agrahim aquesta atenció y desitjám que ses escoles que tenen baix des séu cuydado segueixcan pròsperes en benefici de sa manestralía que les aprofita; majorment aquelles que millorant ses industries les pugan axecar à n' es puesto que los correspòn ocupá per podè essè un filó de riquesa p' el país. Ojalá qu' axí còm es pòbre jornalé tròba dins dites escoles gratuítament s' enseña des dibuix, tengués també dins sa provincia s' enseña gratuita d' els elements científichs qu' ha mesté en Mecànica, Física y Química aplicades à ses arts, per podè veure aná envant sa nòstra Industria que per causa de no tení els operaris aquesta enseña científica va de redolons y pega tropessades cada dia que cantan es *credo*.

**

Na Juana María es mòrta.
¿Y qui es na Juana María?

Una fadrina ignorant, qu' ha viscut ignorada del mon, però no de Deu que ja l' ha judicada y premiat amb amor el gran còr que tenia. Una fadrina qu' entrá à s' edat de 15 añs, de teta à una casa honrada, antiga y de bé, per servá els infantons de la casa; y qu' ha continuat en el servey d' aquesta casa per espay de vuytanta vuyt añs, servint de teta à tres generacions seguides; fins que dimecres doná l' ànima à Deu, dins s' Hostalet en el carré de Son Costa, havent cumplit cent y tres añs, pròcsima à complí els cent y quatre, y fentli de tets y têtes à ella els derrés infants que havia agontats. Es mateix amor y cuydado qu' ella va demostrá à sos petits, han tengut aquests per ella quant han estat veys.

Tothom cuy les llevors que sembra, y es ben cèrt que s' amor amb amor se paga.

**

Dins el mateix caserío de s' Hostalet dimecres passat un hòmo se tayá sa gargamella.

Segurament qu' aquest no era tan ignorant còm na Juana Maria que en cent y tres anys may tengué tan dolent pensament.

Ja n' hi ha de diferència d' un veynat à s' altre veynat.

Deu fassa es cur del tot, ja que diuen que no es mòrt encara, y que li serveixa de llissó.

**

Per dins Ciutat diuen qu' un pare y una mare d' un altre caserío de pròp de Palma, han mòrt y martirisat amb unes armòlles flametjants à un infant séu. Còntan també d' una mòrta que no era mòrta y els qui la gordavan fogiren y fonch axò causa de que caygués des baul y se matás de bònveres. Una de dues: ó aquests fets son mentides, ó son cèrts. Si son cèrts, còm resultá esserhó sa mòrt d' aquell infant que diguerem s' altre dia, ¿perquè s' Autoritat no aclareix es fet y el castiga? Y si no son cèrts ¿perquè no averigua qui es que inventa ó escampa aquestes embusteries per aplicarli la lley?

**

A Málaga aquesta setmana es mòrt un hòmo sense volé rebre cap Sagrament.

¡Desgraciat! Però no pára aquí es fet sinó que després de mòrt els veynats el trobaren sense uys y corregué sa veu de que los hi havia trèts el Dimòni. S' autoritat hey prengué cartes, li fé fé anatomía y els metges digueren que creyan qu' eran ses rates ses qui li havian menjat els bassons d' els uys. Pòt essè molt bé; però veyau qu' es ben gròssa casualitat que ses rates trègan la vista à un qu' es mòrt impenitent. Axò fa pensá.

COVERBOS.

Una señora va despatxá sa criada perque va trobá que tractava amb massa confiança es señó per més que li sabés molt mal enjegarle perque la tenia per molt neta.

La cridá y li pagá es séu salari; y sa criada després d' havè contat els doblés tirá à n' es cá una pesseta.

—¿Que significa axò? (preguntá sa señora.)

—Qu' à mí m' agrada quedá bé amb tothom y nó vuy quedá à deure res à ningú, y còm es cá ha sabut gordá molts de secrets y per més de sis mesos m' ha fet nets els plats, el pach.

**

Una reyna esperava tení s' infant de hora en hora, y amb aquest motiu se preparavan grans festes à la ciutat ahont habitava.

S' empresari des teatro volia contribuí à n' es major lluhiment de ses festes y per fé més, encarregá à un autor d' aquells que vénen ses òbres à pès, que li compongúes tres comèdies: una que se titolás *El nou Princep*, s' altre *La nova Princesa*, y s' altre *Els Bassons reals*.

¡Axò era un empresari entès y pre-visó!

**

A sa sortida d' un Teatro dos *pollos* miravan una véya de moltes pretensions, quant véren qu' un *lacayo* s' hi acòsta y li diu:

—Es cotxo de la señora Marquesa está esperant.

—Mira, mira, (diu un d' els *pollos* à s' altre;) sa véya escotada qu' estava en aquell palco, es de l' aristocracia.

—Ja m' ho havia figurat, perque tota sa vellada ha estat mostrant plegamins.

EPIGRAMES.

Un malalt sortint d' un bañs devant es metge esclamá:

—P' el mal, lo que més pò 'm fá es qu' entr en els vuytanta añs.

—Res te que tema vostè, (es metge li contestá.)

Jò crech que no hey entrarà lo que farà, es sortirnè.

—

Un jove molt calavera, per una mala amistat son-pare el vey endeutat, y li diu d' esta manera:
—Si caus, no t' axecarás jò t' ho dich, y tú no 'u creus; tú dius que fas lo que deus, jò dich que deus lo que fas.

MESTRE GRINOS.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 3 de Maitx.

L' INVENCIÓ DE LA SANTA CREU.

Coranthòres.—Acaban à la Concepció y comensan à Santa Magdalena dedicades à la Beata Catalina Tomás.

Funcions amb Nostr' Amo.—Al Santíssim Còr de Jesús: à la Piedat à les 4 des capvespre; al Socós, Sant Felip Nèri y Caputxines à les 4 y mitja; Sant Geròni à les 5; Santa Eulalia y Sant Jaume à s' hòrabaixa.—P' el Còr de Maria, es vespre, à Sant Nicolau.—A Santa Catalina de Sena à les 4 y mitja des capvespre se resará el Santíssim Rosari.

Funcions lises.—P' el Còr de Jesús: en el Temple à les 7 des matí; à la Concepció à s' hòrabaixa.—A la Mercè à les 7 y mitja comunió general p' els esclaus del Santíssim Sacrament y à les 10 missa solemne.—Al Socós à les 7 y mitja comunió general p' els congregants de Sant Lluís, y hòrabaixa ecsercici.

Costums.—Fira à Sineu. Antigament avuy se benehian els fruyts desde el Puig de Randa y à principis d' aquest sigle desde sa Murada. Els atlòts componian capelletes p' els carrés plenes de ròses.

Correus.—En surt à les 7 per Alcedia y Barcelona; à les 8 per Ervissa y Alicant.

Efemerides.—1758. Aygo gròssa llauradora després de molta sequedat.

—1754. Morí lo Iltre. Sr. Dr. D. Antòni Ripoll Pvre. y Canonge.

Temps.—S' inclina à fé vent.

Signes.—Es sòl en Tauro; sa lluna en Sagitari.—Els nins nats avuy serán bons atlòts si los saben criá; ses nines vergoñoses.

Dilluns 4.

SANTA MÓNICA, VIUDA.

Coranthòres.—Segueixen à Santa Magdalena.

Funcions.—A Sant Francesch á les onze y un quart, p' els Patriarcas Sant Francesch y Sant Domingo.

Novenes.—Comensa sa de Sant Pere Regalat.

Correus.—A les 7 del matí sòl arribá el de València y à les 9 es de Mahó per Alcedia. A les 5 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Efemerides.—1742. Tayaren es cap al mitx des Born à un oficial anomenat Bustillos per havè fuyt amb una menja professa de la Misericòrdia.

Temps.—Regularment parará en ventada.

Signes.—Es sòl en Tauro; sa lluna en Capricorni.—Els nins qu' avuy naixquen assemblearán à son pare; ses nines à sa mare.

Dimars 5.

S. PIO V y LA CONVERSIÓ DE S. AGUSTÍ

Coranthòres.—Acaban à Santa Magdalena.

Funcions.—A les 7, s' ecsercici del Beato Alonso à Montissión.

Novenes.—Comensa sa de l' Ascenció.

Correus.—Surt à les 5 es vapor cap à Barcelona.

Efemerides.—1754. Vengueren dos vaxells de guerra espanyòls.

Temps.—Seguirá es vent segons es signe.

Signes.—Es sòl en Tauro; sa lluna en Capricorni.—Els nins nats avuy serán bons per jugá à la pilòta; y ses nines molt aficionades à nines de padás.

Dimecres 6.

SANT JUAN ANTE-PORTAM-LATINAM

PATRÓ D' ELS LLIBRETÉS Y ESTAMPADÓS.

Coranthòres.—Comensan à Sant Miquèl dedicades à l' Aparició del Sant Arcangel.

Funcions.—A S. Jaume la Agonía del Redentor.

Novenes.—Comensa sa de Sant Isidro.

Correus.—A les 5 arriba d' Ervissa y d' Alicant.

Efemerides.—1752. Rogatives públiques per tení massa aygo.

Temps.—Es vent es regulá qu' arranch aygo.

Signes.—Es sòl en Tauro; y sa lluna en Acuari.—Els nins que neixerán avuy serán ases; y ses nines betzòles.

Dijòus 7.

SANT ESTANISLAU BISBE Y MARTIR.

Coranthòres.—Segueixen à Sant Miquèl.

Funcions.—Al Socós, à les 7 y mitja, comunió general; y à s' hòrabaixa rosari y ecsercicis de la Bona Mòrt.

Novenes.—Comensa sa de S. Juan Nepomuceno.

Costums.—Dijòus bò à Inca.

Correus.—A les 9 sòl arribá el de Mahó, y à les 5 des capvespre surt es de València y es d' Alcedia y Mahó.

Efemerides.—1754. Vengueren 19 vaxells napolitans carregats de blat per España y el mal temps los ha duyt à Mallorca.

Temps.—Cuart minvant à les 8'54 des matí.—Aygo si Deu no heu desbarata.

Signes.—Es sòl en Tauro; sa lluna en Acuari.—Els nins nats avuy serán xerradós més que sètte; y ses nines estirades y netes.

Divendres 8.

L' APARICIÓ DE S. MIQUEL ARCANGEL.

Coranthòres.—Acaban à Sant Miquèl.

Funcions amb Nostr' Amo.—P' el Còr de Jesús: à Sta. Creu, Sant Jaume, Sant Miquèl, Sant Nicolau y la Mercè, à s' hòrabaixa.

Funcions.—A Sant Francesch y à Sant Miquèl p' el Còr de Jesús à les 11; à Santa Magdalena hòrabaixa.

Novenes.—Comensa sa de Sant Pascual Bayló.

Efemerides.—1774. Se posá reserva à la Soleadat de l' Horta. Feren processó y el Rector aportava Ntre. Sr. y su Illma. el Bisbe Don Joan Diaz de la Guerra anava derrera.

—1772. Vengué un gombòy de 116 embarcacions carregat ab 10,000 soldats que venian de la conquista de Mahó.

Temps.—Es temps segueix plové. Deu sobre tot.

Signes.—Es sòl en Tauro; y sa lluna en Acuari.—Els nins qu' avuy neixerán serán sense malicia; y ses nines goytadores.

Dissapte 9.

SANT GERGORI NACIANCENO BISBE Y LA TRASLACIÓ DE SANT NICOLAU.

Coranthòres.—A les 4 y mitja des decapvespre comensan à Sant Felip Neri dedicades à la Mare del Amor Diví.

Funcions.—A Sant Jaume y à Sant Nicolau felicitació sabatina.

Correus.—Arriba à les 7 es de Barcelona. A mitx día surt es de Barcelona per Alcedia.

Efemerides.—1757. Entraren 4 vaxells holandesos que feyan el cos quantre els mòros algerins.

—1754. Ha feta mitj' hora de pedra amb pedres còm à nous.

Temps.—Es fret torna arrera.

Signes.—Es sòl en Tauro; y sa lluna en Piscis.—Els nins qu' avuy neixerán serán travats; ses nines balladores.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Si sabs anà bé en el mon Deu te premiará.

SEMBLANSES.—1. En que s' hi fan moltes jugades
2. En que s' hi passetjan molts d' indiòts
3. En qu' hey ha molts de polls y polles.
4. En qu' hey ha molta embusteria.

XARADA......—Pe-pa-rres.

PREGUNTA......—Sa bossa d' els doblés.

CAVILACIÓ......—Salleras.

FUGA......—Maria, Simona y Pereta, anau alèrta à n' els corredós; els hòmos son molt traydós y no vos mogueu de sa Vileta.

ENDEVINAYA.—Sa lleira O.

GEROGLIFICH.

¿Qui es?   TDDI Q S I CL
 // D MI nt I

A. C. I. T.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla una teulada à un còrb?
2. ¿Y un còrb à una atlòta fadrina?
3. ¿Y una atlòta fadrina à la Fe?
4. ¿Y la Fe à una buxòla?

XARADA

Dins el méu primera tench
el segona ja fa molt:
no fora axí si es meu prima
fos tan du còm es el tot.

PREGUNTA.

¿Desde sa parada d' els carrilés de la Rambla, fins à Son Serra, ahont es mitjan camí?

CAVILACIÓ.

SAB LLETRE

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.
ECSEMÉ.

FUGA DE VOCALS.

M..s q..tr. ..s .mb s. c.y.r.
d.n.s .n pl.t y l.s r.m..s
c..s .ls ..s d.n.s .n. p.ll.
y s.rt .n. tr.yt. d' ..s

ENDEVINAYA.

Truy y rendu y sempentes
y per molts un mal diná,
sa bossa qu' es torna magre
y l' ondemá ja ha passat.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

2 MAITX DE 1885

Estampa de sa Viuda y fays d' En P. J. Gelabert